

Získávání informací o nepříteli plukem v útoku

Major Vladimír Bradáč

Dosavadní praxe při zpracování a řízení cvičení ukazuje, že řešíme bojové situace na základě získaných zpráv o nepříteli, situace prvků vlastní bojové sestavy a jejich vzájemných časových možností. Zřídka však bereme v úvahu všechny okolnosti, které působí ztrátové časy od získání informace až po její využití na tom místě, kam svou hodnotou náleží. Tento stav podporuje i zavedená praxe, zejména při velitelsko-štábních cvičeních, kdy rozhodčí nahrává informace o nepříteli přímo tomu funkcionáři, kterému svou hodnotou patří. Tím se opomíjejí časové ztráty, které vzniknou ve skutečném boji průchodem informace jednotlivými stupni informačního toku.

Rozeberu vliv těchto časových ztrát na rozhodování velitele pluku v útočném boji.

Abychom mohli stanovit na jaký velitelský stupeň rozbor zaměřit, je nutné porovnat základní taktické normy obrany nepřítele a útoku vlastních vojsk.

Za použití jaderných zbraní pluk útočí v pásmu do 5 km a zasazuje úder na jednom úseku; prapor útočí v šířce do 2 km.

V pohyblivé obraně nepřítele (bundeswehr) rota brání opěrný bod 1000 až 1500 m široký a 600—800 m hluboký; prapor brání rajón obrany široký 2—3 km a hluboký 2 km i více. Mechanizovaná brigáda brání úsek široký do 15 km a hluboký 6—8 km.

Pluk v útoku se tedy setkává:

- přímo na předním okraji se třemi opěrnými body rot,
- v hloubce do 1400 m s dalším opěrným bodem, palbou z opěrného bodu rot sousedního praporu a s opěrným bodem čtyř PTRS a čtyř samohybných děl 90 mm,
- v hloubce 2—4 km s palebným postavením organického (brigádního) i posilového dělostřelectva a s možnou čarou rozvinutí brigádní protitankové roty,
- v hloubce 6—8 km s druhým sledem brigády (nebyl-li již v plánované protizteči) a s hlavními prostředky jaderného napadení: samohybným oddílem kanónů 175 mm a baterií houfnic 203,2 mm,
- do 12 km s bateriemi (sekcemi) Honest John (HJ).

Prapor je tedy charakteristická jednotka nepřítele, se kterou se bude střetávat pluk v útoku na předním okraji i v hloubce obrany.

Veškerá bojová činnost pluku musí být proto zeměřena na rozbití jeho organizace, snížení početního stavu a výzbroje. To znamená u mpr (mopr) zničit:

- DAVY CROCKETT
- prvosledové opěrné body rot

- četu PTRS a četu 90mm shd
- VPS praporu
- minometné čety
- druhosledový opěrný bod

Chceme-li tyto jednotky zničit, musíme znát jejich bojová (palebná) postavení a na základě znalostí organizace a způsobu vedení obranného boje vyhodnotit pravděpodobný zámysl vedení boje, přičemž odhalení zámyslu je rozhodující.

K odhalení zámyslu nepřítele je třeba:

- a) zjistit jeho bojovou sestavu a na základě toho způsob bojové činnosti (zda jde o posícní nebo pohyblivou obranu, boj na zdrženou, atd.)
- b) zjistit rozmístění minových polí a zátarasů
- c) vyhodnotit terén v pásmu útoku a u sousedů.

● Zjištění bojové sestavy:

Prvek bojové sestavy	Způsoby
Dva opěrné body rot na předním okraji	Jeden opěrný bod: získáme-li výpovědi dvou zajatců (identifikujeme-li dva mrtvé) ze dvou míst, vzdálených nejméně 400 m od sebe. Při stanovení sousedního opěrného bodu vzít v úvahu mezeru do 1 km mezi rotními opěrnými body. Další zajatec musí být tedy získán ve vzdálenosti nejméně 1 km od předešlého místa.
Prostor rozmístění (palebné postavení) čety PTRS, čety 90mm shd, čet minometů a posílového dělostřelectva	Pozorováním – podle identifikace příslušné zbraně – zjištěním dělostřeleckého radiolokátoru Zaměřením palby děl a minometů.
VPS praporu a tím i prostor druhosledového opěrného bodu roty a naopak	Podle – speciálních vozů – štábní vozy, osobní a terénní auta – provozu na rádiových stanicích – linkového kabelu Získat zajatce, identifikovat mrtvého (stejně jako u prvosledové roty)
Prostor rozmístění praporu druhého sledu brigády	Zjistit tanky (OT) na dvou stejných místech nejméně 5 km od sebe vzdálených.
DAVY CROCKETT	Podle zastřelení 20mm kanónem a výbuchy speciální munice; identifikace zbraně.
Prostor palebného postavení hlavních prostředků jaderného napadení, včetně HJ	Podle – identifikace zbraně – radiolokátoru – speciálních vozidel, zejména pro dopravu munice Silnými zajišťovacími jednotkami.

● **Minová pole a zátarasy** zjišťovat souběžně s odhalováním prvků bojové sestavy nepřítele.

- **Vyhodnocení terénu** — konkrétním pozorováním a přímým vyhodnocováním podle mapy nebo fotografických snímků
— z údajů pozemního nebo vzdušného průzkumu.

Tento rozbor stanoví **konkrétní objekty** nepřítele, na které je nutno především zaměřit průzkumnou činnost, chce-li pluk úspěšně útočit.

Podívejme se nyní jakými silami a prostředky získává velitel a štáb pluku informace o těchto objektech nepřítele a kam tyto informace přicházejí.

Informace o nepříteli jsou získávány:

- a) silami a prostředky plukovního průzkumu
- b) bojujícími podřízenými jednotkami
- c) z bojových rozkazů (nařízení) nadřízeného, ze zpráv od sousedů a nadřízeného velitele.

Příloha 1 ukazuje a zkušenosti ze cvičení potvrzují, že informace o nepříteli přicházejí na mnoho míst ve štábu pluku a tím:

- se značně prodlužuje čas na vyhodnocení, zpracování a využití informace na místě, kam svou hodnotou náleží (prochází zbytečnými mezičlánky); mnohdy tato informace zapadne a není vůbec využita, neboť přichází k náčelníkovi, který v ní nevidí její hodnotu;
- řada stejných informací přichází na několik míst a tím vzniká zbytečné zajištění spojovacích sítí;
- informací mnohdy nelze vůbec využít, neboť v hlášení (nařízeních) se stále opakují, např.: číslování jednotek nepřítele, způsob bojové činnosti, pravděpodobný prostor rozmístění jednotlivých prvků bojové sestavy atd.

Současný stav získávání informací ukazuje a další rozbor vzhledem ke kritickému času jenom potvrdí, že je třeba značně zjednodušit a tím i urychlit tento proces.

— * —

Přenos získaných informací do řídicího orgánu, tj. přenos zpráv po spojovacích cestách k veliteli a štábu lze rozdělit z hlediska časového trvání na přímý a nepřímý.

Přímé cesty přenosu jsou takové, kdy informace jde přímo od zdroje k řídicímu orgánu, tzn. k veliteli pluku a jeho štábu.

Nepřímé cesty přenosu jsou takové, kdy získaná informace jde od zdroje k řídicímu orgánu cestou velitelské podřízenosti přes jednotlivé stupně velení nebo cestou součinnosti.

Doba přenosu zdroj – řídicí orgán je podstatně kratší u prvního, než u druhého způsobu přenosu informace.

Příloha 1 ad a) ukazuje získávání zpráv o nepříteli přímou cestou, i když vznikají časové ztráty informováním velitele nebo náčelníka štábu;

ad b) získávání zpráv nepřímou cestou.

Celkem: 9 přímých a 11 nepřímých přenosů.

Zkušenosti ze cvičení ukazují, že mnoho informací o nepříteli i **přímou cestou přenosu dochází k řídicímu orgánu:**

- **pozdě**, tzn., že veškerá protiopatření, která je nutné učinit na základě informace, jsou zbytečná;
- **opožděně**, tzn., že není dostatek času na zpracování informace a přijetí zdůvodněného rozhodnutí k protiopatření, ale rozhodnutí se předává k vykonavateli z chodu, přímými kanály přenosu, někdy i bez ohledu na požadavky utajeného velení.

Vzniká nám tedy pojem **kritického času**. Kritický čas je **časový interval, po jehož překročení hodnota informace se podstatně snižuje nebo je úplně bezcenná**. Kritický čas nelze stanovit stejný pro všechny druhy informací o nepříteli, neboť každý – vzhledem k druhu bojové činnosti a času – má jinou hodnotu. V závislosti na čase a druhu bojové činnosti je nutné tedy určit kritický čas pro každý druh informací. Tím vzniknou podklady i ke stanovení cesty přenosu a přenosové rychlosti.

Pro další úvahu nutno cestu získané informace rozdělit na:

- přípravu informace k přenosu a navázání spojení T_1
- předání informace T_2
- zpracování informace a vydání rozhodnutí T_3
- doručení vykonavateli T_4
- dobu, kdy rozhodnutí je realizováno T_5 – palbou T_{5a} , nebo manévrem a palbou jednotek T_{5b}
- T_k je kritický čas
- T_c = celkový čas, potřebný k přenosu informace k cíli a vydání povelu k ničení a jeho realizace palbou nebo manévrem a palbou jednotek ($T_1 + T_2 + T_3 + T_4 + T_5$)

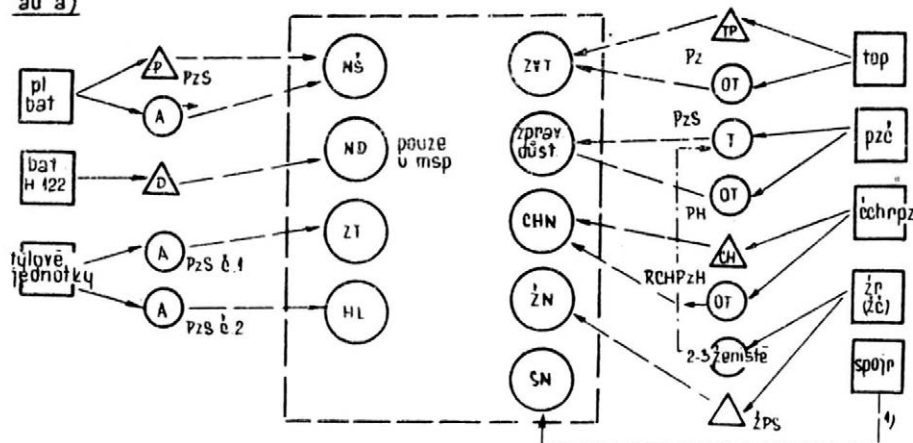
Znamená to, že k zachování hodnoty informace musí součet uvedených časů být roven nebo menší než kritický čas:

$$T_1 + T_2 + T_3 + T_4 + T_5 = T_k$$

— * —

Rozeberu objekty průzkumu z hlediska tohoto kritického času. Úkoly průzkumu plní PzS pluku a informace předávají přímou cestou přenosu.

ad a)

LEGENDA

→ vysílá, vytváří
 --- směr získané informace
 --- začíná do

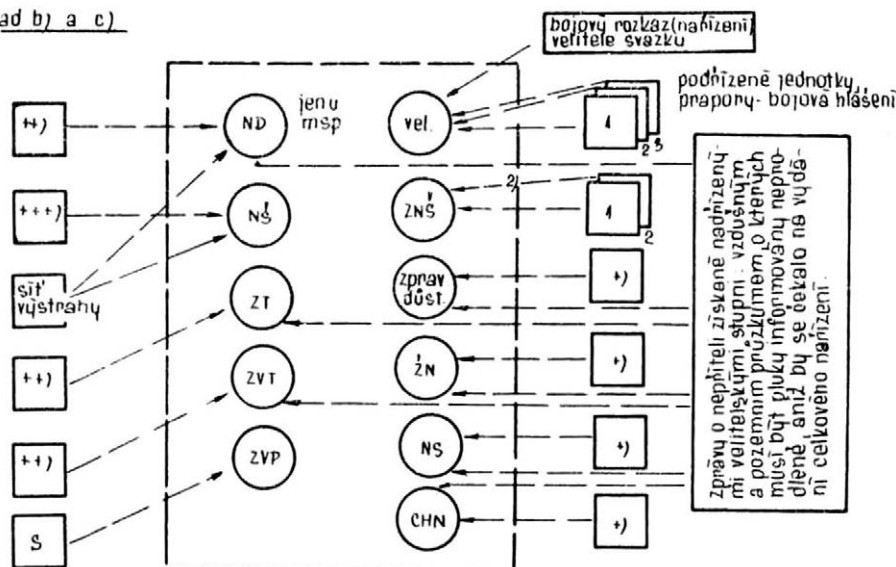
žps ženijní pozorovací stanoviště
 TP technická pozorovatelná
 P předsunutá pozorovatelná

Ostatní značky a zkratky podle přílohy 4 předpisu vševojsk - 1-2

1) Možnost odposlechu rádiového provozu nepřítelů, vzhledem k vzájemné se překrývajícími frekvencím rozsahům rádiových stanic

Informace o nepříteli přichází celkem na 9 míst velitelství a štábu pluku.

ad b) a c)

LEGENDA

→ směr pohybu informace

2) zachycování jejich bojových hlášení

+) nařízení odborných náčelníků svazku

++) nařízení zástupců velitele svazku

+++ nařízení pro zabezpečení boj čín svazku

S směrnice politického oddělení svazku

Rozbor vychází z předpisu vševojsk - 1-1 článku 54, který stanovuje, že bojový rozkaz, bojové nařízení a bojové hlášení obsahují poslední získané zprávy o nepříteli.

Informace o nepříteli přichází na 11 míst velitelství a štábu pluku.

TAKTICKÉ PROSTŘEDKY JADERNÉHO NAPADENÍ

Objekt průzkumu	Doba pobytu cíle na místě v min.	T_K	T_c	T_{5a}	T_{5b}	T_4	T_3	T_2	T_1
a) střelecká ústředna	120—180	110 až 170	$\frac{20}{166}$ až 241	3—4	150 až 225	2	10	1—2	2
b) technické postavení	120—180								
c) palebná sekce (bat.) ve vyčkávacím postavení	120								
d) palebná sekce v palebném stanovišti	10—30	9							
e) baterie 203,2 mm H	je-li cíl znám 7—10, není-li znám 60—120	$\frac{6}{58}$	$\frac{20}{106}$	3—4	90				
f) oddíl 175 mm shk	80—90	75	$\frac{20}{106}$	3—4	90				
g) oddíl 155 mm H	60—70	55	$\frac{20}{76}$	3—4	60				
h) DAVY CROCKETT	3—5	2	$\frac{20}{31}$	3—4	15				

T_2 — hlášení od PzS obsahuje průměrně 25—35 slov, vysílací doba 1 minuta, s opakováním $2 \times$ větší;

T_3 — přijetí zprávy zpravodajským důstojníkem a zhodnocení 3'
 — vyhledání velitele (NŠ) a předání zprávy 3'
 — informace o umístění palebného postavení dělostřelectva (ND), upřesnění situace prvosledových jednotek, popřípadě dotazy na odborné náčelníky 3'
 — vydání rozhodnutí velitele 1'

10'

Uvedené hodnoty byly získány jako statistický průměr při cvičeních s vojsky.

T_{5a} — palba dělostřelectva do 3—4'

T_{5b} — počítána vzdálenost prvosledových jednotek od PzS průměrně 10—15 km; při průměrném tempu 3—4 km/h je tato vzdálenost překonána za 150 až 225 minut;

$$T_c : \frac{20}{166} = \frac{T_1 + T_2 + T_3 + T_4 + T_{5a}}{T_1 + T_2 + T_3 + T_4 + T_{5b}}$$

T_k menší než doba pobytu cíle na místě

Nejkratší kritický čas je u d), který musí být menší než 10 minut. Palby dělostřelectva dosáhneme za 20', avšak vzhledem k dostřelu plukovních i posilových prostředků (122 mm H — 11,8 km) ji nemůžeme použít; manévry a palba prvosledových jednotek přijde pozdě. V tomto případě zbývá jediné východisko: **PzS ničí ihned palebnou sekci v palebném stanovišti a svoji činnost zpravodajskému důstojníkovi pouze oznámí.**

Jiným postupem:

T_1 — 2'	(hlášení situace zpravodajskému důstojníkovi a vyžádáním schválení svého rozhodnutí: zničit palebnou sekci)
T_2 — 1—2'	
T_3 — 10'	
T_4 — 2'	

celkem 16' > T_k

Postup vede k nedodržení kritického času.

V případech a), b), c) je T_k mnohem vyšší, v rozmezí 110—170'.

Palbou dělostřelectva dosáhneme nejmenšího T_c (20'), ale je nutný jeho přesun do nových palebných postavení, což představuje:

— opuštění starého palebného postavení	3'
— přesun 5—6 km průměrnou rychlostí 20 km/h	15—17'
— zaujetí nového palebného postavení baterií	5'
Celkem dalších	23—25'

Normy jsou podle předpisu Dě1-2-22.

Manévrem a palbou jednotek je nutné nejprve snížit T_c (166—241'). K tomu je nutné použít nejbližší jednotku vzhledem k cíli, zrychlit její postup, využít mezer a trhlin v bojové sestavě nepřítele, vyhybat se boji tak, aby T_{5b} bylo 80' (T_k — $\Sigma T_{1-4} = 110 - 16 = 94'$; 14' na rozvinutí a přípravu k boji); to představuje průměrnou rychlost postupu 12 km/h.

PzS ponechá plánovaný objekt ničení dalšímu sledování PzH a pokračuje v plnění uložených úkolů. To předpokládá úzkou součinnost mezi vyslanou jednotkou a průzkumným orgánem a lze ji zabezpečit možností vstupu jednotky do rádiového směru zpravodajský důstojník — PzS. Je tedy výhodné, aby tuto **frekvenci znali velitelé rot před zahájením útoku** nebo až dodatečně po stanovení úkolu.

Úkolování druhosledových jednotek praporu (pluku) jako speciálních odřadů před zahájením útočné činnosti je nereálné, neboť se tím zvyšuje vzdálenost od prostoru zásahu. (Druhosedlová rota postupuje za prvním sledem až 3 km, druhosedlový prapor 8—12 km).

Na druhé straně tyto úkoly budou nejčastěji plnit jednotky předsunutého odřadu, které budou ke své povaze bojové činnosti nejhluběji v obranné sestavě nepřítel a tím i nejbližší nepřátelskému objektu jaderného napadení.

U *f*) a *g*) dobu pobytu cíle předpisují nestanoví. Určuje se na základě vzdálenosti palebného postavení od předního okraje (*f*) 6—12 km; *g*) 4—6 km) a průměrného tempa postupu vlastních jednotek 3—4 km/h. Uvažuje se pouze o minimální vzdálenosti i o tom, že jednotlivé baterie nezůstanou ve stejném palebném postavení až do příchodu útočících jednotek, ale že manévrem postupně zaujmou nová palebná postavení v době, kdy útočící jednotky budou 1—1,5 km od původních palebných postavení.

Ničení těchto cílů dosáhneme nejrychleji palbou dělostřelectva (T_{5a}). Je nutné však s tím předem počítat a **do PzS zařadit dělostřeleckého pozorovatele s rádiovou stanicí.**

U *e*) a *h*) nelze dosáhnout požadovaného výsledku ani palbou, i když cíle jsou v dostřelu 122mm H. Zbývá jedině možnost přiřadit tyto cíle ke způsobu ničení jako u *d*), tj. ničit těmi silami a prostředky, kterými byly zjištěny; nejvýhodněji v době, kdy cíl je ještě v prostoru rozmístění nebo na přesunu k čáře zasazení.

Ostatní objekty průzkumu.

Objekt průzkumu	Doba pobytu cíle v min.	T_k	T_c	T_{5a}	T_{5b}	T_4	T_3	T_2	T_1
i) četa PTRS, četa 90mm shd, opěrný bod roty 2. sledu praporu	do 30	28	$\frac{12}{23-31}$	3—4	15—23	2	4	1 až 1 a půl	1
j) VPS praporu	23—37	21 až 35							
k) brigádní zálohy	30	28	$\frac{12}{38-54}$	3—4	30—46				

Doba pobytu cíle u *i*) a *j*) stanovena opět vzájemným poměrem vzdálenosti od předního okraje ($i =$ do 2 km; $j = 1,5-2$ km) a průměrnou rychlostí postupu (3—4 km/h) útočících jednotek. U *k*) brigádní zálohy jsou v hloubce 6—8 km a vzhledem k postupu útočících jednotek musí do 30' od zahájení útoku zahájit přesun na čáru zasazení k brigádní protizteči.

T_1 a T_2 — doba kratší vzhledem k charakteru zpráv a menšímu počtu slov

T_3 — zpráva bez dalšího ovlivňování a rozhodování se předá příslušnému veliteli praporu — přijetí zprávy zpravodajským důstojníkem 1' — vyhledání velitele, včetně krátkého rozhodnutí 3'

T_4 — předání velitelů praporu 1', úkolování podřízené roty — 1'

- T_{5b} — při zahájení útočného boje, i když PzS bude využívat ke svému rychlému proniknutí do bojové sestavy nepřítele jaderného úderu, vzdálenost mezi PzS a prvosledovou jednotkou nebude větší než 1—1,5 km, což představuje 15—23'. Tento rozdíl se bude postupně zvětšovat a pro případ k) bude dvojnásobný (30—46').
- T_c — stanoví se obdobným součtem jako u taktických prostředků jaderného napadení.

Ve všech případech (i, j, k) je $T_c < T_k$ pro palbu dělostřelectva a všechny cíle jsou v dostřelu. Opět se potvrzuje to, že chceme-li této možnosti využívat, pak do PzS musí být zařazen dělostřelecký pozorovatel s rádiovou stanicí. Tento úkol může převzít i BPzH praporu, jak vyplývá z rozboru nepřímé cesty přenosu.

Mnohem horší je stav u i) a j) pro ničení palbou a manévrem jednotek, kdy T_c kolísá ve značném rozmezí a je podle situace buď menší nebo větší než T_k . Tento stav není však rozhodující, neboť je účelem boje, aby jednotky se navzájem střetávaly a ne aby před sebou utíkaly. Není tedy nutné pro T_{5b} uvádět kritický čas. V tabulce je pro úplnost rozboru. Výjimku tvoří VPS praporu, které při přiblížení útočících jednotek bude měnit své stanoviště.

PzS je schopna zjistit brigádní zálohy (k) v době, kdy budou zahajovat přesun z prostoru rozmístění na čáru zasazení k potízteči. Jediným prostředkem ničení zůstává palba dělostřelectva (i nadřízeného velitele) s cílem ničit a zdržovat postup záloh k čáře zasazení a tím

- zvýšit T_k na úroveň T_c prvosledových jednotek,
- vytvořit předpoklady k jejich zničení v době, kdy jsou nejzranitelnější, tj. za rozvinování.

— * —

Pro rozbor nepřímé cesty přenosu je nutné cestu získané informace znovu rozdělit na

T_1 — příprava informace k přenosu BPzH	1'
T_2 — předání veliteli praporu	1—2'
T_3 — zpracování na stupni praporu	3'
T_4 — předání veliteli pluku: — samostatně	2'
— v bojovém hlášení	7'
T_5 — zpracování na pluku	10'
T_6 — předání výkonnému orgánu	1—2'
$T_c = 24—27 + T_7$	

- T_7 — doba ke splnění: T_{7a} — palba dělostřelectva (3—4')
 T_{7b} — manévrem a palbou prvosledových jednotek.

Znamená to, že celková doba oproti přímé cestě se **prodlužuje o 50—70 %**.

Porovnáme-li vzdálenost BPzH praporu od prvosledových rot (5—10 km) s dobou $\Sigma T_{1-6} + T_{7a} = 27—31'$ vidíme, že palba dělostřelectva přichází v době, kdy jednotky již vešly v dotyk s cílem a není vyloučena možnost, že pocítí účinky této palby na sobě.

Než bude zjednána radikální náprava v pronikání informací o nepříteli, je nutné vybavit **prvosledové prapory posilovým dělostřelectvem**.

Pak: ΣT_{1-3} zůstává stejné = 6'

T_6 předání úkolu dělostřelectvu 1'

T_{7a} doba ke splnění, je-li zaujato palebné postavení 3—4'

$$T_c = 10 - 11'$$

$T_c = 10 - 11'$ nemusíme srovnávat s T_k , neboť jde o cíle, které tvoří základ bojové činnosti.

Ponecháme-li např. tankový prapor bez posilového dělostřelectva, zjištěné informace o nepříteli pozbývají své hodnoty, neboť tanky za útoku nemohou střítet ze zakrytých palebných postavení a zásah dělostřelectva nadřízeného velitele přijde pozdě. To způsobí zvětšení ztrát lidí i bojové techniky prvosledových jednotek a zpomalení tempa jejich postupu.

Tím ovšem nelze dojít k závěru, že prapor nebude pluku předávat žádné informace o nepříteli. Z obou rozborů vyplývá:

- a) tam, kde není nutné určit T_k , cíle ničit palbou posilového dělostřelectva praporu a informovat o nich velitele pluku v bojovém hlášení. Pouze v případě, kdy postup praporu je zpomalen (zastaven) a palba posilového dělostřelectva je nedostačující, informovat velitele pluku o situaci samostatně a vyžádat palbu jeho prostředků.

Jde o tyto cíle: — DAVY CROCKETT

— četa PTRS

— četa 90mm shd

— minometné čety

— opěrný bod roty druhého sledu praporu.

- b) Informace o ostatních cílech ($a, b, c, d, e, f, g, j, k$) předávat ihned veliteli pluku s vlastním opatřením, aby velitel pluku (i velitel svazku) mohl dodatečně přispět k ovlivnění boje tam, kde je to nejdůležitější, tj. při ničení prostředků jaderného napadení nepřitele.

— * —

Stanovení kritického času ovlivňuje vedle doby pobytu cíle na místě i vzdálenost prvosledových jednotek od cíle a tempo jejich postupu. Může dojít k situaci, kdy na základě rychlého tempa postupu je nucen cíl podstatně zkrátit dobu svého pobytu na místě. Tím je T_k kratší a palba k jeho ničení může zasáhnout vlastní jednotky. V takovém případě je nutné využívat všech forem manévru, zabránit cíli opustit zaujatý prostor nebo čáru (zvětší se T_k) a po palbě a v součinnosti s ní jej zničit útočícími jednotkami.

Za určitých podmínek vzájemné srovnání T_c a T_k může stanovit o jaký druh bojové činnosti se bude jednat.

Např.: — u k) zálohy brigády, určené k protizteči; bude-li $T_c = T_k$, půjde o střetný boj;

— $T_c > T_k$ v útočném boji; podle délky rozdílu půjde o útok na spěšně zaujatou nebo připravenou obranu nepřitele;

— v obranném boji $T_c > T_k$; nebude dostatek času pro vybudování a organizaci obrany (T_c = celková doba na vybudování a organizace obrany; T_k = čas, kdy nejdříve můžeme očekávat útok nepřitele).

Stanovení kritického času pro jednotlivé objekty nepřítele mají bezprostřední vliv na rozhodování velitele pluku.

Cílem útoku je v co nejkratší době úplně zničit bránícího se nepřítele a ovládnout důležité prostory (čl. 216 Vševojsk-1-1).

Rozbor ukazuje, že současný stav získávání informací o nepříteli a jejich využití k ničení sil a prostředků nepřítele je v mnoha případech těžkopádný a nevyhovuje podmínkám velení. Není vždy splněn předpoklad $T_c < T_k$.

Jsou dvě řešení tohoto problému.

První je snižování doby jednotlivých T . Např.:

- T_1 — zvýšení třídnosti radistů a dodržování spojovací kázně,
— zkrácení množství slov v každé zprávě;
 - T_3 — přesné určení funkčních povinností a vzájemná spolupráce mezi příslušníky štábu;
— mít připravenou vzorovou dokumentaci, grafikony, nomogramy apod.
- Je to však řešení dočasné, omezené možnostmi organizace a používaných prostředků a nevede k podstatnému zlepšení.

Druhé předpokládá

- a) odstranit mnoho míst ve štábu pluku, kam získané informace o nepříteli přicházejí (**příloha 1**). To předpokládá řídit všechny průzkumné síly a prostředky pluku z jednoho střediska, které bude schopné získané informace registrovat, zpracovávat a předávat veliteli (NŠ) pluku nebo dalším zájemcům. Tím bude zabezpečeno úsilí průzkumu k plnění hlavních úkolů a čas T_3 bude podstatně nižší.
 - b) Využít prostředků automatizace a mechanizace při získávání, předávání, zpracování informací a při přijetí rozhodnutí a jeho doručení k vykonavateli. Jde v podstatě o snížení doby T_1 až T_4 .
- Zavedení DATČIKU, kterým budou informace o nepříteli předávány souběžně od roty až ke svazku, odstraní zbytečné mezičlánky v předávání informací. Jedině touto cestou dospějeme k radikálnímu zlepšení v této oblasti.